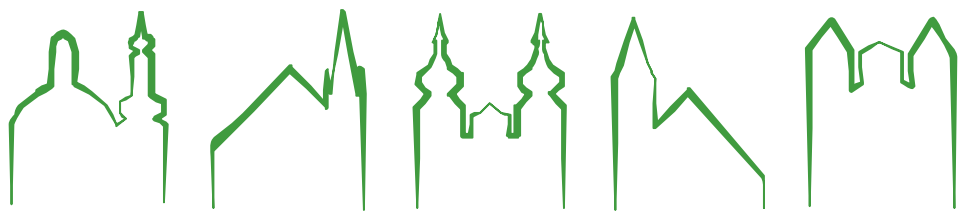

Život farností Znojma

2/2024

Ročník XXXIV | Cena 14 Kč

Nejkrásnější zážitek za posledních deset let

Když jsem odcházela z toho velkého úklidu (však víte) a kostel sv. Kříže se jen svítil, zastavila jsem Ondřeje Lazárka a říkám mu: Napíšu článek.

Jo? diví se Ondřej. A co tam budeš psát – můj nejkrásnější zážitek za posledních deset let?

Asi jo, říkám a zkoumám výraz jeho tváře, jestli opravdu dnešní dopoledne mohlo zastínit jeho dojmy z předloňského svěcení zvonů.

Možná si říkáte: To už ani nebudu čist, tam jsem nebyl... Co ale netušíte, je, že nás tyhle velké úklidy čekají pravidelně dvakrát do roka, tak jen čtete, ať víte, že příště chcete přijít taky.

Celou akci na sobotu 11. května svolala Mařenka Lazárková, která spolu s dalšími (nejen) Mařenkami o náš kostel pečuje už dlouho. Všechno na dnešní velký úklid bylo pečlivě připravené. Po úvodní modlitbě rozdává všem lístečky s úkoly a pozicí našeho působiště, rozdává ale i vysavače, prachovky, teleskopické prachovky, žebříky, smetáky, kýble, mopy a přípravky na ošetření dřeva, hlavně to zlato neдрhněte ničím mokřým!

Tak dobře, jde se na to. Připadá mi skvělé, že uklidit náš kostel přišli také dobří lidé z jiných farností. Jsou tu muži i ženy, mladší i starší (třeba devadesátiletá paní Stehlíková), laici i osoby stavu duchovního. Hlavně otec Martin se vyskytuje, jak se zdá, na několika místech současně. Je ho všude plno, u každé skupinky se zastaví a ptá se, jak se máme.

Když byl takovýto úklid někdy v roce devadesátém, dědeček kluků Fikarových vylezl s teleskopickou prachovkou ze pštrosích per a oprášil celou kazatelnu včetně zeměkoule i dominikána, co za ní

stojí. Tam asi letos nikdo nepoleze, pochybuji, ale o pár hodin později už tam na poslední příčce výsuvného žebříku stojí pan Stulhofer a kromě pštrosích per mu nechybí vůbec nic. Není ale jediný, kdo leze po výškách. Mne lechtá v žaludku, sochy andělů to lechtá úplně všude, ale jejich smích zaniká v řevu čtyř průmyslových vysavačů.

I náš dědeček zapomněl, kolik je mu let, a celý úklid tráví na žebříku.

Jestli spadneš, říkám mu, nechám ti to napsat na pomník místo inženýra.

Inženýr být nemusí! bere mi děda vítr z plachet a ten sfoukne další dvacetiletý nános prachu z hlavy svatého Ambrože. Mařenka dodává, že už jsme se přece modlili, aby nikdo nespádl. No tak!

Přichází vysoký chlapec, je to Lukáš. Já jsem Hana a nikdy jsem ho neviděla. Ahoj, povídám, půjdeme spolu očistit dveře a prostor hlavního vstupu! Je tam ale už jedna paní s prachovkou, tu přece znám už patnáct let od vidění. Ahoj, říká mi, já jsem Jana, můžeme si tykat! Já jsem Hana a jsem ráda, že si třeba ode dneška i popovídáme, když budeme mít společnou cestu...

Vloni jsem v kostele sv. Michala našla pod klekadlem v lavici rakouskouherskou korunu. Čekala tam na mě 120 let, zdá se ale, že děti, které dnes drhly lavice tady, takové štěstí neměly.

Presouvám se s kýblem a hadrem do sálu kláštera. Je tam Maruška, paní učitelka ze školky našich dětí. Taky se známe celou věčnost.

Hani, já jsem Maruška, směje se a podává mi ruku. Takže pro mě odted'ka Maruška a já jsem furt Hanička. Zatímco hledám svůj kýbl, Maruška s Martou vytřely celý sál.

Sestřička Viannea se věnuje práci v presbytáři. Tajně ji pozoruji, jestli se usmívá, i když ji nikdo nesleduje. Jasně, že jo. Ptá se mě, jestli ještě „vládzem“. No já urči-

Proč musíme mít v kostel tolik oltářů?, vrtalo hlavou nejednomu účastníkovi velkého úklidu u Sv. Kříže.

tě, zrovna jdu ohřát párky. Viannea mi říká, že tohle je krásná pastorační akce, že je to dobře, že jsme se takhle dnes mohli setkat. A to je přesně ono. My se musíme poznat uvnitř kostela, než z něj bude každý z nás umět vyjít ven, než já budu moct říct: Ahoj, já jsem Hana a vylezla jsem tady z toho kostela. Pojď se mnou, je tam i Jana, Lukáš, Maruška a taky Ježíš.

Těch párků se nakonec snědlo přes padesát a určitě se taky snědlo ke káfičku přes padesát super buchet, které někdo hodný napekl a hlavně donesl.

Z OBSAHU:

Stalo se před 100 roky

Noc kostelů ve znamení srdce a andělů

Svatodušní vigilie

Rozhovor s louckým farářem P. Ladislavem Bublánem

333 slov

otce Jindřicha Bartoše

Výborná náplň seniorského času života

„Los padl na Matěje“, hledám tedy něco aktuálního, co bych chtěl připomenout.

Náš náboženský život utváří v první řadě náš osobní vztah s Bohem, to co se děje „za zavřenými dveřmi“, jak sami s ním komunikujeme.

Stejně tak je ale důležité společné prožívání víry. Bůh sám je trojjediné společenství, a proto platí, že člověku stvořenému k jeho obrazu „není dobře samotnému“. Jako v rodině je potřebný ke každému dítěti osobní přístup, stejně tak musí rodina žít vztahy prožívanými společně. K dobrému přirozenému vývoji potřebuje člověk vyrůstat mezi druhými lidmi. Potřebuje uvést do zkušenosti, kterou už lidé za své dějiny udělali, aby mohl být jejich pokračovatelem. Biblické dějiny ukazují, jakoby Bůh čekal, až člověk dospěje do určité kulturní úrovně, aby mu mohl předat slovo vytesané do kamenných desek. Potřebujeme být do víry uváděni společenstvím.

Život víry má mnoho rovin, na kterých se prožívá, ale má jeden bod, ke kterému spěje a z něhož zase vychází, a tím je liturgie, oficiální zažití Krista mezi námi. Protože už Ježíš vstoupil do nebe, je to spojeno s různými symboly, které nám k tomu ustanovil, aby bylo čeho se dotknout a co vidět, aby stále platilo „Jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.“

Ježíšova slova „To činite na mou památku“, jsou spojena s velikonoční večeří, kdy u stolu poučuje své učedníky, podává chléb a víno jako své Tělo, které se vydává, a svou Krev, která se prolévá, a to je už předem prožití jeho smrti na kříži i jeho vzkříšení v oslaveném lidském těle. Nemůžeme být pozváni k větší věci. To je nedělní mše sv. se sv. přijímáním. Už to v nás roste, tajemně, skrytě, jak dítě v těle matky, abychom jednou mohli otevřít oči pro jiný svět, jehož už jsme součástí. Oltář je stůl poslední večeře, je to kříž i otevřený hrob. Účastnit se mše sv. znamená mít tajemný podíl na proměně a záchraně světa. Nedělní účast je samozřejmostí. Všední účast je něco navíc, něco z lásky ke Kristu i k těm, které nosíme v srdci, může to být výborná náplň seniorského času života.

Zrovna servíruju párek jedné paní na konci fronty, když přichází pan děkan. Pomáhá mi dát hořčici na tácek, stejně jako mi předloni po svěcení zvonů pomohl s cukrem a lžičkou ke kávě pro pana biskupa.

A pak už je skoro hotovo, zvoní poledne, kostel se vyprazdňuje. Zbývá vyzdobit chrám květinami a já si vzpomínám, jak mi strejda Milan Šoba ukazoval sto let staré fotky vyzdobeného Božího hrobu a oltářů na Boží tělo. To mi spadla brada a teď už vím, proč máme v každém kostele tisíc váziček.

Pavel Lazárek ještě jezdí s velkým mycím strojem, slunce svítí otevřenými dveřmi dovnitř, aby vysušilo podlahu. Vzadu stojí turisté a fotí si interiér. Ničeho si nevšimli. Kostel není jako nový, je zkrátka takový, jaký má být.

A tak přijďte příště taky, bylo to dobrý.

HaNa

P.S. Náš kostel se pravidelně uklízí každý týden, a to v pátek po mši svaté. Pomozte

nám skupinky omladit, čím více nás bude, tím méně často se budeme střídat! Hlásit se můžete u paní Marie Findové nebo paní Marie Lazárkové.

Nejstarší účastnice úklidu devadesátiletá paní Marie Stehlíková.

Poslední zpravodaj pro pana Jindřicha Kaniu

Když před devíti roky po čtvrtstoletí nezištné práce na tvorbě zpravodaje znojemských farností odcházel pan Jindřich Kania do redaktorského důchodu, obdržel certifikát, který ho opravňoval k doživotnímu bezplatnému odběru tohoto periodika. Platnost tohoto certifikátu byla ukončena v sobotu 8. června, kdy se završila jeho pozemská pouť. V té době jsme zrovna finišovali práci na novém čísle zpravodaje, které mu s vděčností věnujeme.

Ing. Jindřich Kania se narodil v roce 1930 v Ostravě. Pocházel z devíti sourozen-

ců. S rodiči se hodně stěhovali po celé republice. Svá klukovská léta prožil v Praze, kde chodil do skautu a ministroval u jezuitů v kostele sv. Ignáce. Vystudoval Vysokou školu chemicko-technologickou v Praze obor Chemie silikátů. Po studiích začal pracovat v keramických závodech ve Znojmě, kde zůstal až do důchodu. V roce 1960 se oženil s Ludmilou Klimešovou. Společně vychovali syna Marka a dceru Jindru. Jeho velkým koníčkem byla zahrada.

Od roku 1991 redigoval a vydával zpravodaj Život farností Znojma. Do roku 2016 připravil k vydání neuvěřitelných 250 čísel. Postupně se kvůli zpravodaji musel naučit spoustu nových věcí, včetně práce na počítači. Pro náročnou a často nevděčnou práci, kterou, jak sám uváděl, nikdy nedělal s nechtutí, mu nechyběla potřebná houževnatost, vytrvalost a trpělivost. Oporou při práci mu byla jeho manželka.

Díky jeho nasazení mohli být po celou generaci znojemští farníci informováni o důležitých událostech z náboženského dění v našich farnostech. Na stránkách zpravodaje rovněž nacházeli poučení a povzbuzení. To vše převážně v době bez internetu a sociálních sítí. Zpravodaje tak zůstávají důležitou kronikou o životě našich farností.

Ať dobrý Bůh oplatí panu Kaniovi všechno, co pro naše církevní společenství udělal.

S díky redakce zpravodaje a jistě i ostatní znojemští farníci

Ministrantská pouť v Rajhradě

V sobotu 27. dubna 2024 od 13.00 se benediktýnský klášter v Rajhradě naplnil ministranty. Rajhrad hostil diecézní pouť ministrantů. Ze Znojma s požehnáním otce Ladislava vyrazila 18členná skupinka ministrantů.

Otec Ladislav vypravil minibus, do kterého jsme na faře v Louce nastoupili. První

otázka našich ministrantů byla, jestli má autobus WIFI. S požehnáním a modlitbou jsme vyjeli. Po příjezdu každý ministrant dostal nálepkou Znojmo, aby bylo poznat, odkud jsme. Cestu hned za vstupem do kláštera lemovaly prapory s nápisy jednotlivých města naší diecéze. Znojmo bylo až na konci – aspoň jsme to měli nejbliž do kostela. U praporu jsme se vyfotili a připravili na mši svatou. Společná mše svatá v kostele sv. Petra a Pavla byla opravdu silným zážitkem. Kněží a ministrantů bylo tolik, že jsme je přestali počítat. Po mši otec biskup Pavel Konzbul rozdával jmenovací dekry pro vedoucí ministrantů v jednotlivých farnostech.

Program po mši byl velice pestrý. V celém areálu kláštera bylo připraveno přes dvacet aktivit. K vidění a vyzkoušení toho bylo opravdu hodně – od virtuální reality, simulátoru, malování na obličej, jízda mini-

tatrou, střelení z luku a praku, řezání dřeva pilou, ministrantského kvízu, opékání špekáčků až po prohlídku muzea a malého zookoutku a mnohých dalších zábavných aktivit. Některé aktivity byly i trochu nebezpečné, a tak jsme se neobešli bez úrazů. Tomášek Zvěřina nesl úraz kolena velice statečně a já (jako doprovod) musím ocenit ostatní ministranty, kteří se mu věnovali a starali se o něj.

Z pouti jsme se vraceli ve večerních hodinách plní zážitků a radosti ze společenství. Kdo by čekal na ministrantské pouti jenom kluky, tak se mýlí. Holek ministrantek bylo opravdu hodně a ze Znojma s námi také jedna jela. Otcí Ladislavovi děkuji za organizaci. Klukům a holkám děkuji za fajn společnost a jejich službu u oltáře. Těšíme se příští rok.

Eliška Juráková

Poklona u starošaldorfského mlýna

Mezi 31 objekty, které se letos ucházely o titul "Nejlépe opravená kulturní památka Jihomoravského kraje", byly zařazeny i dvě sakrální stavby nacházející se na území města Znojma. Bohužel se ani jedna z nich nevyšplhala na stupně vítězů. O renovované kryptě kostela Nalezení sv. Kříže jsme psali v jednom z předchozích čísel našeho zpravodaje (4/2023). Zaměříme se proto na druhou z památek, a sice na restaurovanou poklonu u starošaldorfského mlýna. Tato výklenková kaplička stojí na ulici K Náhonu u zahradní restaurace Garden Club.

V roce 2023 byla zásadně poškozena a rozlomena na dvě části nárazem kamionu. Veškeré architektonické prvky byly značně poničené. Ještě v témže roce přistoupil vlastník poklony – město Znojmo –

k její kompletní rekonstrukci, která zahrnovala i úpravy bezprostředního okolí.

Původ této drobné sakrální stavby bývá památkáři kladen do poloviny 19. století. Zápis v kronice loucké farnosti nás ale informuje o tom, že se jedná o objekt mnohem mladší.

Byl postaven teprve v roce 1937 a to z popudu tehdejšího vlastníka přilehlého mlýna, tehdy označovaného jako Löwensteinův. Do poklony byla umístěna socha sv. Jana Nepomuckého, která původně stávala na mostě na Vídeňské ulici a později byla přenesena právě k mlýnu ve Starém Šaldorfu. Majitel mlýna měl tuto sochu ve zvláštní oblibě, a proto ji nechal restaurovat a na vlastní náklady pro ni dal postavit novou kapličku.

Přestože stáří poklony nedosahuje ani 90 let, zůstává tato památka jedním z nemnoha svědků zaniklé obce Starý Šaldorf.

Slavnostní požehnání poklony a opravené sochy provedl tehdejší loucký farář Ladislav Vrba. Slavnost se konala odpoledne o svatodušní neděli 16. května 1937, tedy v den, na který připadá svátek sv. Jana Nepomuckého. Z dochované fotografie je zřejmé, že kolem poklony se nacházela kovaná mřížka. Dnešní mříž ve výklenku byla do kapličky osazena až později. Po soše, pro kterou byla poklona zřízena, zbyl dnes pouze sokl. Pro zdařile opravenou poklonu tak už jen zbývá najít nový obsah.

Ondřej Lazárek

St. Johannet - Statue

Nově vystavěná poklona se sochou sv. Jana Nepomuckého (1937).

Poklona po nárazu kamionem v roce 2023.

Poklona po rekonstrukci.

Vykročáci testovali smyslové vnímání

Dne 13. dubna opět ožila loucká fara halasem mládežníků v rámci dalšího setkání Vykročme s odvahou!©, tentokrát pod názvem smysly.

Po krátkém úvodu jsme se hned vrhli na šest stanovišť, kde se různými základními způsoby naše smysly testovaly. Například abyste byli schopni přivonět k tajemnému pytlíčku a tipnout, co ukrývá, bylo potřeba se vyškrábat na dřevěnou tyč, kterou se snažili ostatní ze skupinky zoufale udržet v alespoň trochu svislé poloze. Testování chutě proti tomu byla brnkačka – teda pokud se nebojíte, že vám se zavázanými očima dá někdo ochutnat něco, co v první fázi netušíte, co může být. Pro fajnšmekry dokonce byly k mání sušené cvrčky v čokoládě. Na dalším stanovišti se testoval hmat – poznej poslepu co nejvíce předmě-

tů, zrak – okopíruj co nejpřesněji 3D obraz z přírodnin, a sluch. Ten se zkoušel tak, že nám byly na nohy přivázána pískající kuřata, která při každém kroku vydávala ječivý zvuk. Ten pak sloužil lovcům se zavázanými očima, aby udeřil peškem své nebohé oběti, která nestačila zavčas prchnout.

Jako bonus pak byl ještě testován smysl pro humor. Ten prověřila krátká scénka s velice vtipnými převleky, kterou si měla každá skupinka nachystat. A proč to všechno? Abychom si uvědomili a posílili své vnější smyslové vnímání, které nám může napomoci k vnímání vnitřnímu. Vždyť kolik je kolem nás krás, ze kterých se můžeme radovat a obdivovat Stvořitele!

Pavel Lukeš

Setkání mládeže v Třebíči

Pro mladší byla připravena stanovišťová hra po centru Třebíče, pro starší pak byly připravené přednášky na různá témata od nalezení své identity, přes vztahy s rodiči a sourozenci, partnerství nebo také otázky jako "Proč vůbec věřit?". Každý jsme se dostali na workshop podle toho, co jsme si vybrali při přihlašování na Diecézko. Po inspirativním dopoledni následoval oběd, který byl nečekaně dobrý - řízek a bramborová kaše.

Odpolední program byl neméně propracovaný jako ten dopolední a opět jsme se rozdělili na mladší a starší skupiny. Pro mladší byla připravena kavárna naproti bazilice a v kryptě zpověď a následná adorace. Starší měli možnost navštívit kavárnu v budově Katolického gymnázia, kde absolvovali i přednášky. Využít mohli také zpovědi, adorace i přímluvné modlitby, když se potřebovali s něčím svěřit. Souběžně pro-

bíhala v tělocvičně příjemně zpívaná modlitba chval, katecheze a nakonec svědectví zajímavých hostů - Lukáše Petruchy, Terezy Buchtové a Petra Hladíka.

Celý den završila závěrečná mše svatá v bazilice sv. Prokopa, kde se sešli všichni zúčastnění a zakončili tak příjemně strávený den.

Bude to už roky, kdy vznikl nápad založit ve Znojmě spolčo, které bude vítat všechny mladé, kteří se chtějí ve víře posouvat dál, nebo jen najít fajn kolektiv, ve kterém se budou cítit bezpečně. Bylo to právě Diecézko, které inspirovalo k jeho založení.

Tímto bychom Tě chtěli moc povzbudit, pokud hledáš místo, kde zažiješ příjemné chvíle v bandě podobně smýšlejících lidí, neváhej a přijď na setkání spolča! Informace o datech se objevují na plakátech ve znojemských kostelech. Moc rádi Tě tam uvidíme!

Adéla Jordánová

Loucká setkávání dětí

Na jaře se na loucké faře opět podařilo uspořádat víkendová setkání pro děti. Pro školáky druhého stupně byly tématem dary Ducha svatého – společně jsme objevovali, jaké dary kdo má a modlili se za ty dary, které bychom rádi získali. Povzbudivá byla katecheze o. Martina Poláčka, který všechny ujistil v tom, že každý z nás je Bohem obdarovaný, i když si to neuvědomujeme a kolikrát to není navenek vidět.

Druhou víkendovku s mladšími dětmi jsme prožili se sv. Pavlem – po ranní modlitbě v sobotu o. Ladislav pasoval všechny účastníky na misionáře a putování mohlo začít! Povídali jsme si o tom, co svatý Pavel všechno zažil na svých misijních cestách

a společně jsme slavili mši svatou. Během dopoledne mohly děti ve skupinkách za své vědomosti a splněné úkoly získat mince. Ty si pak vyměnily za jídlo pro poutníky – chlebové placky a vodu. Naštěstí na nás paní kuchařka myslela a následoval sice pozdní, ale vydatný oběd. Den jsme zakončili večerní adorací v kostele – zpíváním, prosbami, díky a nechyběla i přímluvná modlitba.

Poslední jarní setkání patřilo dětem z 1. a 2. třídy, které se během víkendovky učily, jak mít čisté srdce nebo se mohly zamyslet, co znečišťuje čisté srdce. Děti si připravily scénku o přiblížení čistého a špinavého srdce a při pohybové hře se svá srdíčka pil-

ně snažily zbavit všeho špatného. Sobotní večer patřil modlitbě v kapli sv. Šebestiána a děti mohly to vše odevzdat Ježíšovi. Tato víkendovka se nesla v duchu radosti, protože dva účastníci měli narozeniny, které jsme společně jako rodina oslavili. Neděle byla i zároveň Den matek, a proto děti vyráběly pro své maminky – ale i tatínky – svá srdce, kde jim ukázaly, jak je mají rádi. Byl to opět krásně prožitý a požehnaný čas, který jsme mohli strávit spolu, a velké díky patří o. Ladislavovi, který nám dává prostor pro tato setkání.

Alena Lišková

Cesta k víře

Narodila jsem se do křesťanské rodiny a základy víry jsem dostala právě tam, především od méj babičky, která mě k víře vedla. Pokřtěná jsem byla jako nemluvně, babička mě naučila vyslovovat první modlitby, ve školním věku jsem pak navštěvovala náboženství a přistoupila jsem k prvnímu svatému přijímání. Boha jsem tehdy vnímala jako někoho, kdo mě má rád a ke komu se mohu obrátit, když mi není zrovna vesele, a taky jako někoho, kdo bedlivě pozoruje mé kroky a mé hříchy.

Časem a především v dospívání se samozřejmě proměňovaly situace a jejich prožívání, s nástupem na střední a vysokou školu taky přátelé a lidi, kterými se obklopujete. Tehdy se proměňoval a prohluboval ale především můj "ne" pokoj uvnitř mě, což bylo způsobeno tím, že se u mě v mých 14 letech projevila porucha příjmu potravy, která mi bohužel do života nepřinesla nic dobrého. Čím jsem byla starší, tím víc mě to užíralo zevnitř. Postupem času se začaly projevovat úzkosti, pocity marnosti a deprese. Věděla jsem, že to sama nemůžu

zvládnout a že je potřeba vyhledat odbornou pomoc. Nikdy nezapomenu na slova své terapeutky, která po dlouhém rozhovoru pronesla větu: „Nepomůžu Vám já, ani Vy sama si nepomůžete, tady Vám pomůže jen Bůh, pojďme spolu požádat Boha a najít duchovní příčinu této nemoci.“

V tu chvíli se mi zalily oči slzami a já jsem si po skoro 18 letech uvědomila, že jsem z tohoto svého trápení Boha úplně vynechala. Že jsem ho ani jednou nepoprosila o pomoc, že jsem se ani jednou nepomodli-la za své uzdravení a za odpuštění, že tím ubližuji nejen sobě, svému tělu, ale i svým nejbližším, kteří se o mě celou tu dlouhou dobu strachovali a ubližuju tím i Bohu, který mě stvořil přesně takovou, jakou mě chtěl. V té době jsem se zrovna připravovala ke svátosti biřmování a právě i díky katechetické přípravě jsem si dokázala znovu rozpomenout na obrovskou Boží milost, na to, že Bůh se mnou může být v jakékoliv situaci. Že jen stačí dát mu svoje srdce, které jsem tehdy, ve své nemoci, před ním uzavřela a nepustila ho k sobě. Proto pro mě

přijetí Ducha Svatého při biřmování bylo něco velmi silného, co se mi jen těžko popisuje slovy. Cítila jsem a stále cítím, jak ve mně najednou je něco nového, čistého, jak mě naplňuje Boží láska a jak to špatné se ze mě vytrácí. Najednou jsem věděla, že už nemusím mít strach ze špatných myšlenek a úzkostlivých stavů, protože teď už vím, že k sobě mohu pozvat Boha, který mě přijímá se všemi mými nedokonalostmi a hříchy.

Závěrem bych chtěla vzpomenout, že na začátku byla víra malé holčičky, která věděla, kým pro ni Bůh je. Pak na to tato stejná dívka na chvíli zapomněla a když se z ní stala dospělá žena, musela si skrze utrpení najít cestu k Bohu znovu. A je potřeba říct, že nebyť v mém životě lidé, kteří mě ve věcech víry v nejhrošších časech posunovali, nebyla bych teď tam, kde jsem dnes, a za to jim patří velké díky. Je moc důležité mít někoho, kdo Vás pozvedne zpátky, když zrovna šokobrtnete. Bůh se nevnučuje, ale když ho k sobě pozveme, dává nám to nejlepší, co má. Lásku.

Soňa Jourová

Noc kostelů letos s otevřeným srdcem a andělskou ochranou

Dne 7. června 2024 se v 18:00 na deset minut rozezněly zvony všech znojemských kostelů. Tento „koncert“ zahájil Noc kostelů. Tématem letošní akce bylo SRDCE, které značí otevřenost a vřelé přijetí. Znojemské farnosti nabídly tradičně pestrý program, který byl doplněn o několik novinek, které bezpochyby přilákaly i každoroční návštěvníky. Jednou z novinek bylo otevření opravené krypty pod kostelem Nalezení sv. Kříže, která ukrývá opravdovou zajímavost – rozměrnou studnu. Ve stejném kostele mohli návštěvníci také poprvé zavítat do kostelní věže a prohlédnout si zdejší soubor čtyř zvonů. Dalším novým lákadlem byla komentovaná procházka po zaniklých znojemských kostelích, kterou provázal pan Dr. Jiří Kacetl. Místem ticha se letos stal kostel sv. Alžběty, kde bylo možné zapříst duchovní rozhovor nebo v tichu přemýšlet, rozjímat či se modlit.

Kdo zatoužil po hudebním zážitku, mohl zavítat do kostela sv. Jana Křtitele, kde zazněly koncerty různých hudebních těles, souborů nebo sborů. Vzniklo také velké ekumenické těleso složené z katolických i evangelických rodin, které nacvičily pro tuto příležitost společnou skladbu. Chrámový sbor sv. Kříže zazpíval ve spolupráci s Miroslavským evangelickým sborem.

Před kostelem sv. Mikuláše bylo možné vidět historické pečení hostií pomocí že-

lezných kleští. V kostele a jeho okolí byla nejen pro děti připravena interaktivní hra "Najděte srdce sv. Mikuláše". Prostřednictvím QR kódů byli její účastníci směřováni k objevení nejrůznějších srdcí. Tradičně pestrý program nabídla také loucká farnost. Kdo chtěl vyrazit mimo Znojmo, mohl zavítat do Hnanic, kde byl otevřen kostel sv. Wolfganga s různými zajímavými projekty.

V kostele Nalezení sv. Kříže byl připraven obvyklý program pro děti, který tentokrát nabízel putování po stopách andělů. Nejmenší návštěvníci měli možnost se při plnění připravených úkolů seznámit s archanděli Michelem, Gabrielem a Rafelem nebo se zavázanýma očima za doprovodu anděla strážného projít stezku plnou překážek. Všichni příchozí mohli také "poslat vzkaz na křídlech andělů". Na papírových andělcích zapsané prosby a modlitby se na připravené konstrukci vnesly v prostoru kostela.

Také u sv. Michala byl připraven program pro malé návštěvníky ve formě luštění nápisů, které zde zanechaly děti předchozích generací. V kostele bylo rovněž možné si zakoupit misijní koláč nebo kávu. Díky dobrovolníkům, kteří je napekli a připravili, se podařilo na Papežská misijní díla vybrat přes 8 tisíc korun.

Letošní Noc kostelů se kryla se svátkem Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Tato skuteč-

nost byla výzvou pro znojemské farníky, zda dokážou ostatní ve svých kostelích přivítat se srdečností, a proměnit tak noc otevřených kostelů v noc otevřených srdcí. Všem, kteří se o to pokusili, patří velké díky.

Další informace a fotografie jsou dostupné na facebooku: **Pastorační aktivity děkanství Znojmo**.

Red

V kostele sv. Mikuláše vytvářeli návštěvníci hořící srdce.

Stalo se před 100 roky

Rok 1924 očima farních kronik a dobového tisku (1. část)

V tomto díle stoleté historie se zaměříme na události zaznamenané v kronice loucké farnosti.

Kronika farnosti Louka

(farář: R.D. František Tretera)

Dosavadní **kostelní hospodáři Jan Lorenz** ze Starého Šaldorfu č. 2 a **Jan Simperl z Nového Šaldorfu** č. 54, který byl zároveň patronem chudých, se z důvodu vysokého věku po třicetileté službě vzdali svého úřadu a nejdůstojnější biskupský ordinariát jim za to vylovil dík. Na jejich místo byli dekretem ordinariátu ze dne 30. 5. 1924 č. 4729 kostelními hospodáři farního kostela v Louce jmenováni: Jan Lorenz mladší ze Starého Šaldorfu č. 2 a Jan Wondra ze Sedlešovic č. 36, který je zároveň patronem chudých. Délka funkčního období je 3 roky.

Originální **obraz svatého Klementa Maria Hofbauera**, který je v našem kostele v pravé lodi, je dílem vídeňského malíře Melchiora Tellera z roku 1888. Dříve se nacházel v kostele redemptoristů Maria Stiegen ve Vídni [oficiálně *Maria am Gestade, český P. Marie Na nábrežích*]. V roce 1906 daroval tento vzácný obraz našemu kostelu důstojný pan provinciál C.S.S.R. P. Franz Weimann.

Prezident Masaryk ve Znojmě

V pátek 20. června 1924 navštívil město Znojmo prezident Československé republiky T. G. Masaryk. Přijel z Dobšic, projel přes Starý Šaldorf a ve Znojmě byl slavnostně přivítán. Také na věžích kostela v Louce byly vlajky. – Na zpáteční cestě byl v Dobšicích přivítán a pohoštěn třešněmi.

Objevené nápisy

V mariánské kapli byly nalezeny stopy nápisu. Farář odstranil vrstvy vápna a objevil tento nápis v erbu: Soror mea vermi-bus. Job. XVII. 1720. 20. Dezenber. Před sloupem je na podlaze vidět věnec vytesaný do mramorové desky. Kdo je zde pohřben?

V kapli svatého Šebestiána objevil farář tento krásný verš: Grande, Sebaste, inbar supero dignate senatu, cuius et aeterna luce trophaea nitent, haec tibi sacra cicat patrono structa Sebastus Freytog, conobii praesul honore potens. 1580.

V překladu: Ó Sebastiane, ty, který jsi byl nebeskou radou poctěn převelikou nádherou, jehož znamení vítězství se třpytí i ve věčném světle, tobě jako svému patronu zasvěcuje Šebestián Freytog, ctihodný představený kláštera, tuto postavenou svatyni. 1580.

Kéž by tato kaple mohla být obnovena!

Loucká matrika zemřelých 21. února 1804: Na příkaz shora byly **ostatky Jeho Ctihodnosti a Milosti Pana Šebestiána Freytaga**, preláta a člena tohoto kláštera, které byly 219 let uchovávány v kryptě, **slavnostně pohřbeny do země**. Rudolf Rosenkranz, farář.

V létě 1924 se v dyjském území konalo nespočet oslav:

9. června: Dvacáté výročí založení dobrovolného hasičského sboru v Novém Šaldorfu; polní mše v místní kapli v Novém Šaldorfu.

19. července: Polní mše za suchordelské padlé ve válce u válečného památníku v Suchohrdlech.

27. července: Dvacáté páté výročí a svěcení vlajky kamarádského dobročinného spolku. Polní mše na hřišti tělocvičného spolku.

10. srpna: **Odhalení a posvěcení válečného pomníku v Oblekovicích**, polní mše v místní kapli.

17. srpna: Modlitební den ve farním kostele v Louce.

24. srpna: Obec Bohumilice přichází hromadně do kostela na sváteční mši za padlé.

31. srpna: Odhalení spolkové vlajky v Novém Šaldorfu. Polní mše v místní kapli.

7. září: **Svěcení a odhalení válečného památníku v Sedlešovicích**.

8. září: Pout' k milostnému obrazu u dominikánů ve Znojmě.

21. září: Mše svatá za padlé v Dobšicích.

28. září: Mše svatá za padlé v Nesachlebech.

5. října: Mše svatá za padlé ve Starém Šaldorfu.

Dne 7. září pronesl farář po posledním odhalení válečného pomníku následující slova: Milí farníci! V kněžském životě bude asi raritou, že by farář ve své farnosti mohl absolvovat svěcení osmi válečných pomníků. Této vzácné radosti se dostalo mně jako faráři v dyjském území, jako duchovnímu správci v Louce a jeho osmi přífařených obcích. Říkámu tomu radost. S radostí jsem mohl pozorovat obětavost v obtížných dnech, jednotu, která byla nutná k dosažení ideálních cílů, lásku a věrnost k zesnulým bojovníkům, náboženské cítění a křesťanské porozumění pro společenství svatých a pro věčný život drahých zemřelých. Truchlil jsem s truchlícími, ale radoval jsem se z dobrých skutků živých, protože váš domov se za těch 19 let, co mezi vámi působil, stal i mým domovem. Při prvním odhalení válečného pomníku v Suchohrdlech jsem měl tu čest pronést řeč. Dovolte mi, abych dnes na závěr posledního slav-

nostního odhalení válečného pomníku vyslovil své nejsrdčnější přání: Kéž by válečné běsnění již nikdy nepřišlo na naši vlast! Mír s námi! Mír, jak hlásali andělé při příchodu Krále pokoje: Sláva Bohu!... To byl jeho korunovační projev, to byl jeho vládní program! Přeji naší vlasti ten mír, který svět nemůže dát, ale který si Spasitel přál a dal svým apoštolům: Pokoj vám! Amen!

Kostelníci a zvoníci

Dne 28. září 1923 zemřel po 30 letech záslužné služby velmi oblíbený **kostelník Antonín Katschina** a 17. října 1924 zemřel **druhý sakristián v Louce Jan Maurer**, který rovněž 20 let poctivě a obětavě sloužil kostelu jako kostelník a zvoník. Oba byli pohřbeni v neděli; účast byla mimořádně hojná a farář jejich zásluhy ocenil proslovem. Po smrti prvního z nich převzal službu v kostele jeho syn Antonín Katschina, chalupník a obuvnický mistr ve Starém Šaldorfu, a po smrti druhého sakristiána převzal službu za oba sám. Od 1. 1. 1922 zvoní Jan Hadinger, chalupník ze Sedlešovic.

Válečný dluhopis!

Během války se farář dlouho nemohl rozhodnout k upsání válečného dluhopisu jménem farního kostela. Nakonec v roce 1917, když ho zástupce a reprezentant patronátu ze Sedlešovic Karl Lux požádal: "Všichni faráři na našem patronátu: Tasovice, Strachotice a Vrbovec už upsali, jen Louka ne, oni nejsou špatní vlastenci", tak učinil a upsal 30 000 korun. Blízká pobočka eskomptní banky ve Znojmě nám tyto peníze zálohově poskytla a my jsme z nich až do převratu dostali 5,2 % úrok. Pak se však úroky zvýšily a dluh vzrostl z 27 833 K 75 h na asi 35 000 K k 31. 12. 1922. Kněz tento dluh v bance postupně splácel ze svých soukromých prostředků a s pomocí drobných dobrodinců a vlastních uložených nadačních peněz.

Dne 15. května 1924 byl válečný dluhopis převeden na IV. českou státní půjčku a prodán. To znamenalo, že za 35 000 K bylo získáno pouze 8 000 K. Farář požádal kostelní konkurenční výbor o uspořádání sbírky, která byla schválena.

- 1) Sedlešovice, výběřci: Johann Wondra, Franz Steiner, 827 K
- 2) Nesachleby: Mathias Wolf, Franz Wittrich, 775 K
- 3) Starý Šaldorf: Johann Lorenz, č. 2, Johann Jontner, č. 17, Anton Schimanek, 1684 K
- 4) Oblekovice: Heinrich Greger, Josef Weindl, 1085 K
- 5) Nový Šaldorf: Franz Meister č. 54, Franz Albrecht č. 58, 945 K

- 6) Bohumilice: Friedrich Brummer č. 29, Laurenz Zuckriegl č. 22, 758 K
 7) Dobšice: Franz Angelmahr č. 57, Heinrich Kontner č. 34, 1016 K
 Dohromady 7 090 K

Deo gratias! Výběrčí nám sdělili, jak obtížná a nepříjemná tato akce byla! Nelze jim to mít za zlé. Zlá doba, inflace a většina majitelů domů nedostala za své válečné půjčky nic! Obec Suchohrdly byla dvakrát požádána o pomoc, ale marně, obecní rada nepoctila farní úřad a kotelní hospodáře žádnou odpovědí.

K 31. 12. 1924 dlužil kostel faráři 17 730 K a nadačnímu jmění 4 026 K. Dohromady tedy 21 756 K.

S Boží pomocí a díky obětavosti farníků bude i tento dluh umořen.

Loucký hřbitov

Díky neúnavné práci **Dr. Theodora Jillyho** ze Starého Šaldorfu a kostelního konkurčního výboru pod vedením jeho dlouholetého předsedy, bývalého starosty **Heinricha Gregera** z Oblekovic, se loucký hřbitov, k němuž patří sedm obcí dyjského území, stal udržovaným pietním místem. Na svátek Všech svatých náš hřbitov tento rok zazářil nejkrásnější květinovou výzdobou. Letos poprvé byl hřbitov v noci působivě osvětlen elektrickými lampami.

Ocenění Dr. Theodora Jillyho

U příležitosti jeho padesátých narozenin (narozen 14. 11. 1874 ve Slupy) připravila obec na návrh pana faráře dne 13. 11. 1924 významnou poctu tomuto muži, který se velmi zasloužil o okres, domov a vlast. Všechny spolky, starostové, duchovní, učitelé a tisíce lidí se sešly ve velkolepém průvodu s pochodněmi před jubilantovým domem ve Starém Šaldorfu. Po koncertní skladbě pronesl ředitel Anton Vrbka (Louka) projev, v němž dojemnými slovy vyjádřil velké zásluhy doktora Jillyho a předal jemu i jeho rodině co nejuprávnější přání k tomuto významnému dni za všechny přítomné. Autor těchto řádků pak pronesl ná-

sledující řeč: Ctěný pane doktore! Mohu se před většinou svých kolegů právem pochubit, že mám lékaře, který je nesmírně důležitým faktorem v mé pastorační péči a na kterého jsem hrdý. Úctyhodné úsilí o naše pietní místo, o náš hřbitov, úctyhodná péče o náboženskou útěchu trpících bližních, úctyhodné správné křesťanské zásady, které všude propagujete ve spolcích a dalších projevech a novinových článcích, mají pro mne jako kněze mimořádně velkou hodnotu a jsou pro mne cennou oporou, kterou mi moji bratři závidí. Jsou-li dobří, ušlechtilí lidé darem od Boha, pak jste, pane doktore, také Teodorem, (řecky) Božím darem pro své bližní. Často jsem z vašich úst slyšel: Lékař těla a lékař duše patří k sobě. Prosim Vás o poctu další aktivní pomoci v budoucnosti. Kéž Vám Nejvyšší dá sílu vykonávat svůj úřad po dlouhou řadu let ku prospěchu lidstva a kéž Vašemu úsilí i nadále žehná, aby Vaše ušlechtilé snahy byly vždy korunovány šťastným úspěchem. Přijměte prosím ujištění o nepředstírané úctě.

Poté všechna obecní zastupitelstva, korporace a spolky poblahopřály panu doktorovi. Nakonec si vzal slovo hluboce dojatý doktor Jilly, aby poděkoval za tyto pocty.

Kostelní hospodář Johann Lorenz a Johann Simperl

7. 11. 1924 zemřel v Pánu **Johann Lorenz**, vysloužilý ve Starém Šaldorfu, narozený 30. 7. 1842. Byl více než 30 let kostelním hospodářem, jeden čas starostou, předsedou mužského pěveckého spolku a od 9 let nadšeným a schopným sborovým zpěvákem. Bůh mu dopřál zpívat nebeské písně.

12. 10. 1925 zemřel jeho švagr, druhý kostelní hospodář **Johann Simperl**, který byl rovněž kostelním hospodářem přes 30 let. Narodil se ve Starém Šaldorfu 7. 3. 1840. Byli to hodní, dobří křesťané!

Protesty

1) Byl podán protest proti zrušení některých státních svátků a zavedení Husova

dne. Tento protest, podepsaný všemi obecními zastupitelstvy a místními školními radami, byl zaslán Ministerstvu vnitra.

2) Protestovalo se také proti tomu, aby se v jedné třídě při výuce náboženství scházely pouze katolické děti ze dvou a více tříd. Požadoval jsem, aby povinná výuka náboženství byla zachována v rozsahu dvou hodin týdně. Tento protest podepsalo také 8 obecních zastupitelstev a 5 německých místních školních rad a byl zaslán Ministerstvu školství a národní osvěty.

Dvě neobvyklé svatby v Dobšicích

1) Dne 17. srpna 1924 měli jít ženich a nevěsta Franz Schattmann a Anna Burdová k oltáři, když si nevěsta před kostelem náhle uvědomila, že ztratila podpatky z jedné boty. Nejspíš si myslela, že s jedním podpatkem nemůže dostatečně energicky udělat krok do manželství, najednou se otočila a spěchala domů, přičemž tam nechala stát ženicha a doprovod, který to oznámil faráři. Svatba se mohla konat až následující den.

2) Zcela zřídka svatební obřad se konal 11. ledna 1925 v soukromém bytě v Krausově cihelně vedle louckého hřbitova. Všechny potřebné dokumenty ke svatbě byly shromážděny, snoubenci Ignác Barták a Marie Winningerová byli povoláni k oltáři. Na Štědrý den ale nevěstu zaspala masa hlíny z nezabezpečeného výkopu a zlomila jí nohu. Lékař tvrdil, že zraněná žena nesmí až do jara opustit svůj domov. Farář proto s povolením nejd. biskupského ordinariátu šel do domu snoubenců, kde už byl pokoj a stůl vyzdobený křížem, světlými a květinami. Nevěsta přijala předepsané svátosti doma, ale ženich v kostele a poté se konal svatební obřad za přítomnosti příbuzných a zvědavých sousedů. Nejedno oko zvlhlo, když si ženich a nevěsta slíbili, že se neopustí v dobrých ani zlých časech, v nemoci ani v jakémkoli neštěstí.

uspořádal a přeložil Ondřej Lazárek

Večery chval ve Znojmě

V neděli 12. května 2024 v 18 hod. se v kostele Nalezení svatého Kříže ve Znojmě konal Večer chval.

Pozvání k vedení tohoto modlitebního večera přijal jáhen Jiří Dyčka a otec Jan Patty Pavlíček, kteří v rámci projektu Live 4G již třetím rokem navštěvují farnosti brněnské diecéze, aby se společně s místními farníky spojili v modlitbě chvály. Společně s nimi k nám do Znojma přijela chválová kapela z Blanska Šnek & spol.

Skrze slova písně a modlitby jsme mohli zakusit, jaké to je přebývat v Boží blízkosti. Byl to velmi požehnaný čas plný milosti! Společně jsme také prosili o vylití Ducha

svatého, o Jeho dary a charismata, abychom se i my pak mohli stát nástroji Boží lásky a milosrdenství pro druhé na těch místech, kam nás Pán pošle. Vypořádati jsme vylití Ducha svatého také na naše rodiny, naše farnosti, celý náš kraj, na každého člověka, věřícího i nevěřícího. A Pán přišel ☩. Touží přicházet stále znovu do našich životů, do našich rodin, do všech našich těžkostí, radostí, zdraví i nemoci, do všeho, čím žijeme, aby nás mohl uzdravovat, osvobozovat, obdarovávat, abychom mohli žít ve svobodě Božích dětí.

Marie Willmannová

Důležité je, že máme jeden směr

V průběhu měsíce června bylo v loucké farnosti oznámeno, že místní farář otec Ladislav Bublán odchází o prázdninách na nové místo do Hodonína. Po sedmi letech se tak uzavírá jeho působení ve Znojmě.

**Mnoho tvých farníků a věřících z ostatních farností tvůj odchod zaskočil. Jak jsi ty reagoval na oznámení o svém přesu-
nu?**

Když mi to bylo oznámeno v neděli večer, tak mi to ani moc nedocházelo. Vlastně to přišlo až během noci, pořádně jsem nespal a možná k tomu přispělo i večerní kafe, které jsem si dal s generálním vikářem. Druhý den jsem to zvládl i obřet. Ale to k tomu patří ☺.

Ve Znojmě jsi vlastně od kterého roku? Podařilo se ti mnoho dobrého! Z čeho máš největší radost?

Ve Znojmě jsem od roku 2017, když jsem nastoupil jako kaplan ke sv. Kříži a sv. Mikuláši. V Louce jsem potom od roku 2019. Největší radost mám z lidí, kteří chtějí něco dělat ve farnostech a když se jim dá šance, jsou z toho krásné věci. Velkou radost mám také z oprav, které se podařily.

Prožil jsi i nelehké období "kovidu". Jak se s odstupem času na tuto dobu díváš? Vidíš i nějaká pozitiva?

To byla zvláštní doba, plná obav, co a jak bude. Ale podařilo se sloužit pro lidi online a později i pro malé skupiny, jak to bylo do-

Otec Ladislav se nebojí vzít během bohoslužeb do ruky hudební nástroj.

voleno. Živě si vzpomínám, že jsem první mši sv. online sloužil před mobilem, který byl položen na postavené lavičce v krabici ☺. Reakce lidí byly velmi krásné. Chatovali jsme po mši svatě ☺. Později došlo k vylepšení stojanem a mikrofony. A pozitivita? Že jsme to nevzdali ☺.

Co bys vzkázal "smutným" farníkům, kteří by nejraději psali petice biskupovi, jen abys mohl zůstat ve Znojmě?

Zjišťuji čím dál víc, že láska a kříž jdou vždy ruku v ruce. Milí farníci a Znojmáci, nebojte se. Skrze bolest je šance, že se zrodí něco krásného. Máme auta a možnost návštěv. On totiž vlak, který jede do nebe, je velmi dlouhý, občas jedeme v jiných vagoncích, ale jedeme ☺!!!

Co ti ve Znojmě přirostlo nejvíce k srdci?

Jste to vy, lidé, farníci, krásná přátelství. Už tam zůstanete, budu myslet v modlitbě.

Čeká tě nové působiště, nová funkce, jak se těšíš nebo připravuješ na nový úkol?

Vlastně to nechávám hlavně na Bohu. Věřím, že je to on, který vidí do srdce, povolává a dává potřebné milosti a dary. Je to pro mě ujišťování z jeho strany, že je přítomen a že mírní obavy a strach z budoucnosti.

Lad'o, díky Bohu za tebe a tvé působení ve Znojmě! Co bys závěrem našim čtenářům popřál?

Velké díky Vám všem, že jsem Vás mohl poznat a že jste. Bez Vás by to nešlo. Zůstávejte stále v Bohu a podpořte jakéhokoliv kněze, který přijde. Všichni máme svoje obavy a zápasy. Ale co je důležité, máme jeden směr a to je nebe. Těším se, až se tam jednou všichni uvidíme. Držte se. Ve svobodě a hlavně v modlitbě.

Za rozhovor děkuje Eliška Juráková

Kachlíci váleli při svatodušní vigílii

Průvod o svatodušní vigílii vedl kolem obrazu Panny Marie.

A co je to ta velígie? ptaly se zvědavé děti na ministrantské schůzce, která proběhla v sobotu před Letnicemi u kostela svatého Kříže. Proč to složitě vysvětlovat, dneska večer opravdovou vigílii zažijí. Nepředbíhejme ale.

Na odpoledním setkání Kachlíků, které bylo náhradou za neuskutečnou akci v Břežanech, jsme se navzájem pořádně seznámili, zahráli si několik her a učili se názvy liturgických předmětů. Teď už děti například ví, jaký je rozdíl mezi rochetou

a raketou nebo mezi ciboriem a cibulí (aspoň doufám). To nejdůležitější ovšem je, že se učí, že jsou v kostele doma a že jsou zde užiteční. Po vzdělávání následuje zábava. Vyrážíme na dobrodružný průzkum podzemí, z kterého se vracíme mírně zamořeni a promočeni. Teď rychle připravit večeri a převléct se, protože nás čeká nácvik večerního ministrování. Liturgie dnes bude složitá. Snad se v ní neztratíme jako před chvílí v podzemí.

Čas letí a je tu dvacátá hodina. Naštěstí je tady už i kaplan Martin, a tak můžeme začít.

Přicházíme v průvodu do rajskeho dvora kláštera k zapálenému ohništi. Oproti Bílé sobotě je stále ještě vidět. Za zpěvu "Bože světlo naše, je důstojné Tě chválit, Otče, Sy-

na i Ducha svatého" ministranti zapalují všem okolostojícím svíčky. Plamen dnes symbolizuje Ducha svatého. V průvodu vstupujeme do mírně potměšitého kostela a míříme nejprve k obrazu naší Panny Marie. Ona ve večeradle s apoštoly očekávala seslání Ducha svatého, tak ji i my jdeme pozvat mezi sebe (koneckonců je také patronkou Kachlíků). Přesunujeme se k obětnímu stolu a posloucháme zpěv vyzývající Ducha svatého. Pak znějí starozákonní čtení v různých jazycích. Jacob z Austrálie, který aktuálně ve Znojmě hraje ragby, čte anglicky. Je slyšet i slovenštinu a němčinu.

V kostele zavládla tma a nejen malým ministrantům se klíží oči. Naštěstí je tu Gloria. Varhany hřmí, děti zvoní na všechny zvonky a rozsvěcují se světla. Teď už nikdo nepodřimuje. Na koberci je rázem vidět rozdrobený a nakapaný vosk ze svíček. Ještě že sem nedohlédnou ti, kteří koberec před týdnem tak pracně čistili. Následuje epištola, evangelium, kázání, vyzvání Ducha svatého, přímluva. Dětská víčka už neudrží ani svítící světla ani pronikavý hlas otce Martina.

Ondro, kdy už to skončí? chodí se jeden po druhém ptát nejmenší ministranti. Nezní to jako výčitka, ale spíš jako naléhavá prosba. Chvilí se zaobírám myšlenkou, jaké

by to bylo, kdyby se děti v presbytáři na chvíli natáhly na koberec, podobně jako apoštolové v Getsemanské zahradě. Není na to ale čas. Už je tu další úkol, který musíme splnit. Vyrážíme pro sedm červených růží, které představují dary Ducha svatého a budou při dnešní mši ležet na oltáři. Pak už vše běží podle obvyklého pořádku. Po více jak dvou hodinách se 14 malých znavených ministrantů plíží v průvodu do zákristie. Mise splněna.

Stálo to ale za to? Mám obavy, jestli jsme malé děti měli brát na tak dlouhou noční bohoslužbu. Budou chtít ještě příště přijít? Nepřehnali jsme to? Anebo se potvrdí slova klasika, že zážitek nemusí být nutně pozitivní, hlavně když je intenzivní?

Na faře se s ministranty ubíráme na kůtě. Ti, kteří ještě před chvílí usínali vestoje, najednou ne a ne usnout vleže. Stále si mají o čem povídat, i když se někteří pořádně poznali teprve dnes.

Je tu nedělní ráno. Kupodivu není třeba děti do vstávání nutit. Předě mší musíme stihnout nejen snídani, ale na přání předškoláka Šímy také prohlídku zvonů na věži. Vrtá mu totiž hlavou, jak se zvony rozhoupávají. Na půdě zaslechneme pískot netopýrů, kteří se před pár hodinami vrátili z nočního lovu. No co, my jsme přece také

měli noční sichtu! A už je půl desáté a začíná se houpat nedělní zvon. Děti s úžasem sledují, jak se bez viditelného vnějšího působení kýve ze strany na stranu. Vysvětlení principu lineárního motoru si necháváme na příště. Pro dnešek stačí, když si zapamatují, jak se naše zvony jmenují. A teď už spěcháme do zákristie, čeká nás nedělní svatodušní mše.

Vše běží jako na drátku, děti už nejsou žádní amatéři, a navíc mají za sebou doslova noční zkoušku ohněm. Dnes je nám presbytář neobvykle těsný. Přišli i další ministranti. Měl bych nás přepočítat. Jedna, dva, tři, čtyři... Zastávím se u číslovky 23! Raději to ještě jednou přepočítám. Je to pravda. Panejo, vlastně spíš Pane, ano! Má skeptická povaha mě rychle vrací na zem. Uvidíme příští neděli.

Jedno je však jisté už teď, na to, co je to vigilie, ministranti hned jen tak nezapomenou.

Ondřej Lazárek

PS: Družina Kachlíků je otevřená pro všechny kluky a holky. Společně ministrujeme v kostele sv. Kříže každou neděli na desáté mši svaté.

Stalo se krátce

Pěší pouť rodin z Únanova do Hlubokých Mašůvek

V neděli odpoledne 26. května se několik rodin vydalo na pěší pouť z Únanova do Hlubokých Mašůvek. Jsem moc vděčná, že jsem mohla se svou rodinou na této pouti být. Nést v náručí děti a v srdci prosby a vděčnost, a to vše odevzdat Panně Marii. Pout' byla náročná, stejně jako život. O to víc jsme mohli vnímat, jak je krásné mít na cestě životem přátele, s kterými můžeme v životě kráčet a sdílet s nimi své životy.

Na konci putování jsme slavili velmi krásnou mši svatou, otec Martin jednotlivým rodinám požehnal a posilnili jsme se koláčemi a kávou.

Klára S.

První svaté přijímání

9. června prožily čtyři děti – Justýnka, Di-tuška, Adam a Michal velkou životní událost. V kostele sv. Václava v Louce poprvé

přistoupily k 1. svatému přijímání. Mši svatou celebrou otec Ladislav Bublán za doprovodu loucké scholy. Slavnostní událost se nesla v přátelské a velmi osobní atmosféře – mezi mnoha dary dětem obzvlášť vynikl ten, kdy schola zazpívala dětem přímluvu ušitou na míru. Za zmínku stojí i píseň Chvalte služebníci – tam za bicí nástroj, tzv. cajon, usedl sám otec Ladislav, a rozezpíval tak i mnoho farníků v lavicích. Po společném focení se spontánně propojily schola z Louky a dětská schola Souhlásky od sv. Kříže a společným muzicírováním zakončily celou slavnost. Velké díky všem, kteří děti doprovázeli při jejich prvním setkání s Ježíšem!

Petra Bláhová

PS: Ve stejný den přistoupilo k prvnímu svatému přijímání také 14 dětí v kostele sv. Mikuláše, které se na tuto událost připravovaly na faře u sv. Mikuláše a ve škole na ulici Mládež.

Žehnání pramene Cendelínové studánky

Na svatodušní neděli 19. května 2024 se odpoledne sešli členové Okrašlovacího spolku ve Znojmě spolu s širší znojemskou veřejností u pramene „Cendelínové studánky“ pod Kraví horou, aby se zde seznámili s její historií a prodiskutovali možnosti úpravy tohoto velmi navštěvovaného místa. Zná ho mnoho znojemských občanů, kteří si sem chodí pro pitnou vodu. V dřívějších dobách patřil pramen s okolím pod faru u sv. Mikuláše, proto jsme požádali znojemského děkana Mons. Jindřicha Bartoše, zda-li by mohl pramen požehnat. Otec Jindřich rád vyhověl a dal tím naší spolkové akci potřebný duchovní rozměr. Dříve, zejména koncem 19. století, zde mládež na jaře – právě na svatodušní neděli – studánku vyčistila a vše se pak oslavilo v nedalekém hostinci „U Zeleného stromu“. (Ten už dnes neexistuje, na jeho místě u mostu pod přehradou je několik garáží). Pokud vše půjde dobře, příští jaro snad slavnost „Otvírání studánky“ proběhne i s verši vysočinského básníka Miloslava Bureše a hudbou Bohuslava Martinů.

Lubomír Černošek,

předseda Okrašlovacího spolku ve Znojmě

Setkání modlicích se matek

V sobotu 4. května 2024 se v bývalém dominikánském klášteře sešly modlicí se maminky. Bylo nás kolem 40 z různých farností Znojemska. Na setkání přijely dokonce i čtyři maminky z Brna.

Nejprve proběhlo poutavé svědectví brněnské skupiny maminek a poté společná modlitba v kapli a adorace, při které jsme vkládaly do košíku papírky se jmény našich dětí. Do Božích rukou jsme svěřova-

ly nejen své děti, ale i kmotřence a nebo kněze. Každá jsme odjinud, každá jsme jiná, máme jiné děti, ale všechny nás spojuje modlitba a touha odevzdávat své děti do Božích rukou.

Maminka Petra o setkání napsala: „Bylo velkým obdarováním setkat se při modlitbě s maminkami z celého našeho děkanátu a s koordinátorkami z modliteb matek z Brna. Celým setkáním vanul duch Boží a utvrdil

nás, že jsme radostné společenství. Z odevzdání našich dětí Bohu přichází obrovská úleva a radost. Pro Boha není nic nemožné! On se s námi raduje, ale i pláče a utvrzuje nás, že na to nejsme samy. Bůh touží po tom, abychom mu odevzdávaly své děti, sebe i všechny starosti. On se postará, protože miluje víc než my.... Díky, Pane!“

Eliška Juráková

FARNÍ HŘIŠTĚ

HEZKY
DOMA
V TEPLOUČKU

1.

Vyrazil jsi na cestu.
Provoz jak v Brně.

Chtělo by to nějakého ochránce na cestách...

2) sv. HUBERT
8) sv. KRYŠTOF

3.

Z kapsy jsi cestou vytřepal mobil.
Najít by ti ho mohl pomoci...

4) sv. ANTONÍN
10) sv. JAN KŘTITEL

4.

Blížíš se ke konci své cesty!
Zaměř se na cíl a dojeď to
s patronem poutníků...

7) sv. JAKUBEM st.
7) sv. KRYŠTOFEM

2.

Ajaj! Malý karambol.
Rozbité koleno sice lékaře nepotřebuje,
ale na přímilvu jejich patrona
by to třeba tolik nebolelo...

1) sv. JAN
8) sv. LUKÁŠ

6.

Tak sis chtěl na cestě na chvíli zdřímnout
a v této nestřežené chvíli
ti někdo ukradl kolo i mobil.
V této zoufalé situaci
by mohla pomoci přímilva...

5) sv. JUDY TADEÁŠE
8) sv. BARBORY

5.

S tím výšlapem na hrad
jsi to přehnal a domníváš se,
že jedinou útechou ti v této chvíli
může být patron umírajících...

2) sv. HUBERT
9) sv. JOSEF

7.

Jsi v cíli!
Vítá tě tu celé nebe!
Aleluja!

8.

Hodil by se ti salám na cestu.
Ale kde tu narazit na řeznictví?
Nějakého řezníka za pultem
by ti do cesty mohl přihrát...

5) sv. BARTOLOMĚJ
2) sv. MAREK

9.

Stahují se mraky.
Vypadá to na bouřku.
Než najdeš úkryt, mohl by pomoci
přímilvce v nebezpečí při bouřce...

6) sv. DIVIŠ
3) sv. BARBORA

10.

Kručí ti v břiše
a tvoje kuchařská premiéra na ohni se blíží.
Dobrému jídlu by jistě neškodila přímilva
patrona kuchařů...

5) sv. VAVŘINCE
6) sv. LUDMILA

PaKLíci

VÝROČÍ

9. června uplynulo **80 let od smrti R.D. ISIDORA VONDRUŠKY** (1865–1944), který byl v letech 1926–36 farářem u sv. Mikuláše. Kněz se stal v roce 1889. V letech 1890–98 působil jako katecheta ve Znojmě a v letech 1898–26 jako farář v Citonicích. Zemřel ve Znojmě. Za svého působení ve Znojmě sepsal čtyřsvazkové dílo „Životopisy svatých v pořadí dějin církevních“ zachycující život 6000 světců. RIP

15. června oslaví **50. narozeniny R.D. ROMUALD ŠTĚPÁN ROB**, který jako jáhen (1998–99) a kaplan (2011–14) působil ve farnosti sv. Kříže. V současnosti je správcem farnosti Rybáře v Karlových Varech.

17. června uběhne **20 let o kněžského svěcení znojmského rodáka P. TOMÁŠE VYHNÁLKA OMI**, který aktuálně působí ve farnosti České Velenice.

Na 18. června připadá **30. výročí kněžského svěcení** dlouholetého správce farnosti Vranov nad Dyjí **R.D. MARKA DUNDY**. V letech 1993–94 působil jako jáhen u sv. Mikuláše.

24. června uplyne **45 let od kněžského svěcení R.D. JAROSLAVA KÁRNÍKA**, který od roku 2004 spravuje farnosti Dyjákovičky, Chvalovice, Načeratice a Vrbovec.

24. června si připomeneme **35. výročí kněžského svěcení P. ANTONÍN KRASUCKI OP**, který v letech 1992–2001 spravoval farnost sv. Kříže. V současnosti působí v Plzni.

28. června si připomenou **10. výročí kněžského svěcení R.D. MARTIN HÖNIG** (2014–17 kaplan ve Znojmě a aktuálně správce farnosti Studená) a **R.D. TOMÁŠ ŠÍMA** (2013–14 jáhen ve Znojmě a aktuálně farář v Olešnici na Moravě).

29. června uběhne **50 let od kněžského svěcení P. PAVLA KLIMOVIČE SDB**, který v letech 1974–77 působil jako kaplan u sv. Kříže. Aktuálně je farářem v Praze-Bohnicích.

3. července uplyne **45 let od smrti Mons. KLEMENTA KRAMERA** (1909–79), který v letech 1938–45 působil jako kaplan a následně jako farář u sv. Mikuláše. Po válce přešel do vídeňské arcidiecéze. RIP

Na 4. července připadá **30. výročí úmrtí R.D. JANA SAMKA** (1914–94), který v letech 1966–68 správce farnosti sv. Kříže a v letech 1968–77 farnosti Přímětice. Na kněze byl vysvěcen 5. července 1939. RIP

5. července uplyne **75 let od kněžského svěcení R.D. JANA FORMÁNKA** (1923–89), který od roku 1959 působil v duchovní službě ve Vrbovci, Chvalovicích a Dyjákovičkách. RIP

5. července si připomeneme **100 let od kněžského svěcení R.D. VILÉMA KLIMA** (1900–46), který v letech 1936–38 spravoval farnost sv. Mikuláše. RIP

15. července uplyne **110 let od narození P. JAKUBA ANTONÍNA ZEMKA OP** (1914–89), který v letech 1946–48 působil jako převor znojmského dominikánského kláštera. Následně byl z politických důvodů 12 let vězněn. RIP

26. července uběhne **120 let od kněžského svěcení R.D. JOSEFA RUDOLECKÉHO** (1880–63), který působil ve farnosti sv. Mikuláše nejdříve jako kaplan (1905–10) a posléze jako farář (1945–57). RIP

3. srpna oslaví **60. narozeniny R.D. MAREK HLÁVKA**, který v letech 1991–97 spravoval farnost Dyjákovičky. V současnosti je farářem ve Veverské Bítýšce.

21. srpna uplyne **20 let od úmrtí bývalého louckého faráře (1947–52) R.D. JOSEFA DVOŘÁČKA** (1912–2004). RIP

Na 25. srpna připadá **120 let od narození P. BENEDIKTA KLEMENTA FUSSE OP** (1904–82), který v letech 1945–46 působil jako kaplan u sv. Kříže. RIP

TŘÍLETÝ VZDĚLÁVACÍ KURZ PRO CHRÁMOVÉ VARHANÍKY VE ZNOJMĚ

Pod záštitou diecézního biskupa Mons.

Pavla Konzubla pořádá MUSICA SACRA Brno a Středisko pro liturgickou hudbu Biskupství brněnského ve spolupráci s farností sv. Mikuláše ve Znojmě.

Kurz je určen pro stávající varhaníky, začínající varhaníky a pro ty, kteří se chtějí stát varhaníky. Stávajícím varhaníkům nabízíme lekce improvizace a systematické studium klasického repertoáru varhanní literatury. Začínající varhaníci mají možnost zdokonalení techniky své hry (hra na manuálu, hra s pedálem) a systematického budování kancionálového repertoáru. Těm, kteří se chtějí stát chrámovými varhaníky, položíme solidní základy techniky varhanní hry a uvedeme je do služby chrámových varhaníků – podmínkou pro přijetí do kurzu je alespoň částečné ovládnutí klávesového nástroje (nejlépe klavíru, popř. akordeonu, keyboardu). **Závazné přihlášky do 30. června!** Více v letáku na farní vývěsce a na webových stránkách MUSICA SACRA Brno.

ZAHÁJENÍ 5. 10. 2024 v 9 hodin v sálu bývalého dominikánského kláštera ve Znojmě, ulice Dolní česká 1 (vchod vedle kostela sv. Kříže)

*Willi Türk a Svatava Baráková,
Musica sacra*

Sledujte pastorační aktivity na Znojmsku na novém webu

www.dekanstvi.cz

a na facebooku

Pastorační aktivity děkanství Znojmo

Kontakty na znojmské farnosti

Římskokatolická farnost u kostela sv. Mikuláše, Znojmo

Mikulášské náměstí 62/13, 669 02 Znojmo

Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo

Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo

duchovní správce: Mons. Jindřich Bartoš, tel.: 603 290 082,

e-mail: jindrichbartos@seznam.cz

kaplan: P. Jindřich Martin Poláček OP, tel.: 602 339 881,

e-mail: jindrich@op.cz

web: www.farnostznojmo.cz

Římskokatolická farnost Znojmo-Hradiště

Křížovnická 3071/26, 669 02 Znojmo

duchovní správce: P. Josef Hudec O. Cr., tel.: 732 586 126

Římskokatolická farnost Znojmo – Louka

Loucká 3622/29, 671 81 Znojmo

duchovní správce: R.D. Ladislav Bublán

tel.: 605 186 648, e-mail: xbublanoo@seznam.cz

web: www.farnostlouka.cz, e-mail: info@farnostlouka.cz

Římskokatolická farnost Přímětice

Prokopa Diviše 18/12, 669 04 Znojmo 4 – Přímětice.

duchovní správce: R.D. Marek Coufal, tel. 722 752 154

e-mail: farnostprimetice@seznam.cz

web: www.farnostprimetice.cz

Moderátorka pastoračních aktivit znojmského děkanství

Sr. Viannea Lenka Kisilová, e-mail: moderator.znojmo@dieceze.cz

web: www.dekanstvi.cz, tel. tel.: 731 671 811

Kalendář akcí

16.6. Ne	POUŤ U SV. ANTONÍNA NA HRADIŠTI v 15 h, od 14.30 h růženec, měsíční modlitba v popické kapli <u>nebude</u>
18.6. Út	PŘEDNÁŠKA O BIBLI P. LADISLAV HERYÁN – v 17 h v Informačním centru Louka (náhradní termín)
23.6. Ne	ZAKONČENÍ ŠKOLNÍHO ROKU při mši sv. v 10 h u Sv. Kříže, následně FARNÍ DEN v prostorech kláštera primice novokněze Lukáše Janouška v 15 h v Mor. Budějovicích
26.6. St	modlitba u Svatého Kamene za Hnanicemi s rakouskými věřícími v 19 h
5.7. Pá	SLAVNOST SV. CYRILA A METODĚJE , první pátek, mše sv. v 8 h u Sv. Kříže a v 9 h u Sv. Mikuláše, od 15 h sv. zpověď a adorace u Sv. Kříže, v 17 h mše sv.
6.7. So	mše sv. u pramene řeky Dyje Panenská Rozsíčka u Třeště v 9 h HLAVNÍ POUŤ V HL. MAŠŮVKÁCH: 15 h pěší poutníci ze Znojma z kostela sv. Kříže, 16 h pěší poutníci z Přímětic u kostela, 17 h procesí z plenkovické křížovatky, 17.30 přivítání poutníků před kostelem, program pro děti, 18 h růženec u pomníku, 18.45 mše sv. a světelný průvod na Kalvárii
7.7. Ne	pokračování HLAVNÍ POUTI V HL. MAŠŮVKÁCH: mše sv. v 6; 7.30; 9 a 10.30 h, ve 12 h koncert v kostele, ve 13 h křížová cesta na Kalvárii, ve 14 h závěrečné požehnání POUTNÍ MŠE SV. V HAVRANÍKÁCH v 10 h ke cti sv. Cyrila a Metoděje, v Šatově, Hnanicích a Konicích mše sv. <u>nebude</u>
10.7.	koncert Adam Plachetka v 19 h u Sv. Mikuláše
14.7. Ne	sváteční mše sv. při hudebním festivalu v 10 h u Sv. Mikuláše, mše sv. v 9 u sv. Mikuláše a v 10 h u sv. Kříže <u>nebude</u> měsíční modlitba v Popické kapli v 15.45 h POUTNÍ MŠE SV. V PŘÍMĚTICÍCH ke cti sv. Markéty ve 14.30 h, následně FARNÍ DEN na farní zahradě (skupina Květinka, 20 roků od založení Kolpingu)
20.7.	koncert při svíčkách ve Svatováclavské kapli ve 21 h
21.7. Ne	koncert u sv. Michala v 19 h poutní mše sv. v kapli sv. Eliáše na Hradišti v 10.30 h POUŤ U SV. JAKUBA v 15 h v Konicích, (mše sv. v Havraníkách <u>nebude</u>), následně přátelské posezení s hudbou a občerstvením u kostela PĚŠÍ POUŤ K PANNĚ MARIÍ TRÍDUBSKÉ start: od kostela ve Vranově nad Dyjí v 6.00 h, cíl: poutní kostel Maria Dreieichen (Rakousko), délka trasy cca 40 km, mše svatá v 18 h v poutním kostele Maria Dreieichen, další informace a možnost přihlášení: 723 302 720
2.8. Pá.	SLAVNOST PORCIUNKULE , první pátek, mše sv. v 8 a v 17 h u Sv. Jana Křtitele, celý den výstav Nejsv. Svatosti, příležitost ke sv. zpovědi 7.30–12 h a 15–17 h
3.8.	první sobota – měsíční pouť v Hl. Mašůvkách v 18 h
4.8.	mše sv. na Novém Hrádku v 18 h
8.8.	sv. Dominika, adorační den u Sv. Kříže, mše sv. v 8 a v 18 h
11.8.	mše sv. v Čížově v 18 h
12.8. Po	adorační den a den vzájemných modliteb farností a bohoslovců kněžského semináře – farnosti Znojmo - Louka, Havraníky, Šatov, Konice

18.8. Ne	pouť na hradě Bítově v 11 h, začátek u studánky v 10.45 h měsíční modlitba v Popické kapli v 15.45 h
20. – 24.8.	PĚŠÍ POUŤ Z VRANOVA A ZNOJMA NA VELEHRAD , vychází se 20.8. v 6.30 h z kostela sv. Kříže
23.8. Pá	adorační den a den vzájemných modliteb farností a bohoslovců kněžského semináře – farnost Hnanice
24.8.	mše sv. na závěr pěší pouti v 10.30 h na Velehradě
1.9. Ne	tradiční žehnání aktovek školákům na začátku školního roku při mši sv. v Louce (farnosti Znojmo – Louka)
6.9.	první pátek , od 15 h adorace a sv. zpověď u Sv. Kříže
8.9. Ne	POUTNÍ DEN U OBRAZU P. MARIE ZNOJEMSKÉ , mše sv. v 8 a v 10 h u Sv. Kříže
13. – 14.9. Pá-So	ZNOJEMSKÉ VINOBRANÍ S PODĚKOVÁNÍM ZA ÚRODU pátek – mše sv. v 17 h u Sv. Mikuláše, koncert PSVN v 18.30 h u Sv. Mikuláše sobota – mše sv. ve 12 h u Sv. Mikuláše (<u>večerní nebude</u>)
15.9. Ne	Povyšení sv. Kříže , mše sv. v 8 a v 10 h v kostele sv. Kříže měsíční modlitba v Popické kapli v 15.45 h
27.9. Pá	Svatováclavský koncert ZKO (Znojmský komorní orchestr) v 19 h u Sv. Mikuláše
28.9. So	SLAVNOST SV. VÁCLAVA mše sv. v 8 a 18 h u Sv. Kříže, v 9 h u Sv. Mikuláše POUTNÍ MŠE SVATÁ V LOUCE v 10 h, v 15 h přátelské setkání na loucké faře

TÁBOR PRO KLUKY – DYJÁCKÁ CHALOUPKA na faře v Olbram-kostele od 7.7. do 13.7., přihlášky na e-mail: rada.c@centrum.cz, tel.: 777 658 926 nebo u P. Marka Coufala

TÁBOR V ROHÁCH od 3.8. do 10.8. pro starší děti, a od 10.8. do 17.8. pro mladší děti, přihláška na webu: <http://fatymprimetice.cz/>

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ VE ŠKOLNÍM ROCE 2024/2025

- na faře u sv. Mikuláše každý pátek v 15.30 h
- na faře v Louce každou středu v 17.00 h
- přihláška ke stažení: www.farnostznojmo.cz/nabozenstvi

Nový projekt PASTORAČNÍ AKTIVITY DĚKANSTVÍ ZNOJMO usiluje o podporu nejrůznějších činností ve farnostech našeho děkanátu zaměřených na děti, mládež, ministranty, rodiče i seniory. Chce se rovněž věnovat formaci katechetů, spolupracovníků a dobrovolníků. V duchu synodality chceme naslouchat duchovním potřebám našich farníků, abychom mohli správně reagovat a být tak nástroji, skrze které může Bůh působit.
I díky Vaším darům bude možné podporovat evangelizaci Znojemska!

Více
informací:

QR
platba:

Život farností Znojma vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo (Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo, IČ: 49440594). Registrováno Ministerstvem kultury pod č. E 11690. Redakční rada: Eliška Juráková, Marie Křížová, Petra Bláhová, Ondřej Lazárek. Za obsah článku odpovídá autor. Adresa redakce: farni.zpravodaj@outlook.cz. V elektronické podobě je časopis dostupný na www.farnostznojmo.cz. Číslo 2 /2024 vyšlo 14/06/2024 ve Znojmě v nákladu 550 výtisků. **Uzávěrka příštího čísla je 18. září 2024.**